

Tam, pod Ještědem

Radůza

1. V nohách mám, mám už kopec nejeden
i prudkou tu stráň tam pod Ještědem,
v uších zní mi píseň, co dřív jsem neznala,
je za mnou, je pryč, co jsem kdy zpackala.
2. Znáš tu, znám každý stromu zachvění,
v zubech prach mám a paty odřené,
ale teď, když mrazivej vzduch do plic nabírám,
co bylo, už není a zem se otvírá.
- R: Kdy jindy mám na cestu se vypravit,
kdy jindy než to dnešní ráno sychravý?
3. Ta cesta a píseň, ty mě spojují
se světem a se vším, co tolik miluji,
a teď, když do tváře mi buší zmrzlej déšť,
můj Bože, na mou duši, co bylo, vem to nešť.
- R: Kdy jindy mám na cestu se vypravit...
- *: Znáš tu, znám i pár bludnejch balvanů
a příkopů a křovin a kroků na stranu,
ale teď, když do tváře mě šlehá první sníh,
můj Bože, na mou duši, uslyšíš můj šťastnej smích,
teď, když do tváře mě šlehá první sníh,
můj Bože, na mou duši, teď uslyšíš můj smích.
- R: Kdy jindy mám na cestu se vypravit...
4. V nohách mám, mám už kopec nejeden
i prudkou tu stráň tam, pod Ještědem,
s vichrem křičim tu píseň, co dřív jsem neznala,
je za mnou, je pryč, co jsem kdy zpackala.